

Cum să citim psalmii

Sabat după-amiază

De memorat: Luca 24:44,45

44 Apoi, le-a zis: „Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi”. **45** Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.

De-a lungul veacurilor, cartea psalmilor a fost carte de rugăciuni și de imnuri atât pentru evrei, cât și pentru creștini. Și, deși sunt în general cuvintele psalmiștilor adresate lui Dumnezeu, psalmii nu provin de la muritorii, ci de la Dumnezeu care le-a inspirat muritorilor gândirea.

Fără îndoială, Domnul i-a inspirat pe psalmiști să scrie, de aceea, la fel ca în întreaga Scriptură (2 Petru 1:21), Dumnezeu ne vorbește în psalmi prin slujitorii Săi și cu ajutorul Duhului Său. Isus, apostolii și scriitorii Noului Testament au citat din psalmi și i-au numit „Scriptură” (Marcu 12:10; Ioan 10:34,35; Ioan 13:18). Psalmii sunt Cuvântul lui Dumnezeu în aceeași măsură în care sunt cărțile Geneza și Epistola către romani.

Psalmii au fost scriși în stilul poeziei ebraice de către diferiți autori din Israelul antic, prin urmare, reflectă lumea acestora, chiar dacă mesajele lor au un caracter universal. Acceptarea psalmilor drept Cuvântul lui Dumnezeu și concentrarea atenției pe trăsăturile lor poetice, precum și pe contextele lor istorice, teologice și liturgice sunt elemente fundamentale pentru înțelegerea acestor mesaje care traversează mii de ani până în zilele noastre.

Duminică, 31 decembrie

Psalmii în închinarea antică

1. Citește 1 Cronici 16:7; Neemia 12:8; Psalmii 18:1; 30:1; 92:1; 95:2; 105:2; Coloseni 3:16 și Iacov 5:13. Cu ce ocazii s-au scris anumiți psalmi? Când folosea poporul lui Dumnezeu psalmii?

1 Cronici 16:7

În ziua aceea David a însărcinat pentru întâiaș dată pe Asaf și frații săi să vestească laudele Domnului.

Neemia 12:8

Leviți: Iosua, Binui, Cadmiel, Șerebia, Iuda, Matania, care cârmuia împreună cu frații săi cântarea laudelor;

Psalmii 18:1

(Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David, robul Domnului. El a spus Domnului cuvintele cântării acesteia, când l-a scăpat Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor săi și din mâna lui Saul. El a zis:) „Te iubesc din inimă, Doamne, tăria mea!

Psalmii 30:1

(Un psalm. O cântare pentru sfințirea Casei Domnului, făcută de David.) Te înalț, Doamne, căci m-ai ridicat, și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei să se bucure de mine.

Psalmii 92:1

(Un psalm. O cântare pentru ziua Sabatului.) Frumos este să laudăm pe Domnul, și să mărim Numele Tău, Prea Înalte,

Psalmii 95:2

Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsunе cântece în cinstea Lui!

Psalmii 105:2

Cântați, cântați în cinstea Lui! Vorbiți despre toate minunile Lui!

Coloseni 3:16

Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră.

Iacov 5:13

Este vreunul printre voi în suferință? Să se roage! Este vreunul cu inimă bună? Să cânte cântări de laudă!

Psalmii au fost compuși pentru a fi folosiți în închinarea personală și colectivă. Erau cântați ca imnuri în închinarea de la templu, după cum sugerează adnotările muzicale care precizează: instrumente (Psalmul 61), melodii (Psalmul 9) sau conducători ai interpreților muzicali (Psalmul 8). În Biblia ebraică, titlul cărții Psalmii, *tehilim*, „laude”, reflectă scopul ei principal, acela de a-L lauda pe Dumnezeu. Titlul în alte limbi, inclusiv în limba română, „Psalmii”, derivă din grecescul *psalmoi*, care apare în Septuaginta, o traducere timpurie a Bibliei ebraice (sec. III și II î.H.).

Psalmii erau o parte indispensabilă a închinării poporului Israel, fiind folosiți la consacrarea templelor, la sărbătorile religioase, la procesiuni și în timpul așezării chivotului legământului în Ierusalim.

„Cântările treptelor” (Psalmii 120 – 134), cunoscute și ca psalmii pelerinilor, erau cântate în mod tradițional în timpul pelerinajului la Ierusalim pentru cele trei sărbători anuale principale (Exodul 23:14-17). „*Hallel*”-ul egiptean” (Psalmii 113 – 118) și „Marele *Hallel*” (Psalmul 136) erau

cântați la cele trei sărbători anuale principale, inclusiv la festivalurile de lună nouă și la consacrarea templului. Hallelul egiptean a primit un rol deosebit în ceremonia de Paște. Psalmii 113 și 114 erau cântați la începutul mesei de Paște, iar Psalmii 115 – 118, la sfârșit (Matei 26:30). „Hallelul zilnic” (Psalmii 145 – 150) a fost încorporat în rugăciunile zilnice din cadrul slujbelor de dimineață de la sinagogă.

Psalmii făceau parte din închinarea poporului, dar îl și instruiau cum să se închine lui Dumnezeu în sanctuar. Domnul Isus S-a rugat folosind cuvintele din Psalmul 22 (Matei 27:46). Psalmii au ocupat un loc important și în viața bisericii timpurii (Coloseni 3:16; Efeseni 5:19).

Deși noi, evident, nu ne putem închina lui Dumnezeu într-un sanctuar pământesc precum templul, cum putem folosi psalmii în închinarea noastră, fie personală, fie publică?

*Termenul ebraic *hallel* înseamnă „laudă” și desemnează în acest context psalmi sau grupuri de psalmi de laudă. – n.r.

Luni, 1 ianuarie

Cine au fost psalmiștii

Regele David, al cărui nume apare în titlurile celor mai mulți psalmi, a fost activ în organizarea vieții liturgice a lui Israel. Este numit „cântărețul plăcut al lui Israel” (2 Samuel 23:1). Noul Testament îl atestă pe David ca autor al mai multor psalmi (Matei 22:43-45; Faptele 2:25-29,34,35; 4:25; Romani 4:6-8). Numeroși psalmi au fost compuși de muzicienii de la templu, care erau și leviți: de exemplu, Psalmii 50; 73 – 83, de către Asaf; Psalmii 42; 44 – 49; 84; 85; 87 și 88, de către fiii lui Core; Psalmul 88 de către Heman Ezrahitul și Psalmul 89 de către Etan Ezrahitul. În afară de ei, au mai scris câțiva psalmi Solomon (Psalmii 72 și 127) și Moise (Psalmul 90).

2. Citește Psalmii 25:1-5; 42:1; 75:1; 77:1; 84:1,2; 88:1-3 și 89:1. Prin ce experiențe treceau autorii lor?

Psalmi 25:1-5

¹ La Tine, Doamne, îmi înalț sufletul.

² În Tine, Dumnezeule, mă încred: să nu fiu dat de rușine, ca să nu se bucure vrăjmașii mei de mine!

³ Da, toți cei ce nădăjduiesc în Tine nu vor fi dați de rușine: ci de rușine vor fi dați cei ce Te părăsesc fără temei.

⁴ Arată-mi, Doamne, căile Tale, și învață-mă cărările Tale.

⁵ Povățuiește-mă în adevărul Tău, și învață-mă; căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele, Tu ești totdeauna nădejdea mea!

Psalmi 42:1

(Către mai marele cântăreților. Cântarea fiilor lui Core.) Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeu!

Psalmi 75:1

(Către mai marele cântăreților. „Nu nimici.” Un psalm al lui Asaf. O cântare.) Te laudăm, Dumnezeu, Te laudăm; noi, care chemăm Numele Tău, vestim minunile Tale!

Psalmi 77:1

(Către mai marele cântăreților. După Iedutun. Un psalm al lui Asaf.) Strig cu glasul meu către Dumnezeu, strig cu glasul meu către Dumnezeu, și El mă va asculta.

Psalmi 84:1,2

¹ (Către mai marele cântăreților. De cântat pe Ghitit. Un psalm al fiilor lui Core.) cât de plăcute sunt locașurile Tale, Doamne al oștirilor!

² Sufletul meu suspină și tânjește de dor după curțile Domnului, inima și carnea mea strigă către Dumnezeul cel viu!

Psalmi 88:1-3

¹ (O cântare. Un psalm al fiilor lui Core. Către mai marele cântăreților. De cântat cu flautul. O cântare a lui Heman, Ezrahitul.) Doamne, Dumnezeul mântuirii mele! Zi și noapte strig înaintea Ta!

² S-ajungă rugăciunea mea înaintea Ta! Ia aminte la cererile mele;

³ căci mi s-a săturat sufletul de rele, și mi se apropie viața de locuința morților.

Psalmi 89:1

(O cântare a lui Etan, Ezrahitul.) Voi cânta totdeauna îndurările Domnului: voi spune din neam în neam, cu gura mea, credincioșia Ta.

Duhul Sfânt i-a inspirat pe psalmiști și le-a folosit talentele în slujba lui Dumnezeu și a comunității lor de credință. Psalmiștii erau oameni pe deplin consacrați și cu o credință profundă, dar predispuși la descurajări și ispite, la fel ca noi. Deși scriși cu ceva vreme în urmă, psalmii reflectă cu siguranță o parte din experiențele noastre de astăzi. „S-ajungă rugăciunea mea înaintea Ta! Ia aminte la cererile mele, căci mi s-a săturat sufletul de rele și mi se apropie viața de Locuința morților” (Psalmii 88:2,3). Acesta este un apel disperat din secolul al XXI-lea în aceeași măsură în care a fost strigătul cuiva de acum 3.000 de ani.

Unii psalmi menționează dificultăți, alții se concentrează pe bucurii. Psalmiștii au făcut apel la Dumnezeu să îi salveze și au avut parte de harul Lui nemeritat. L-au slăvit pe Dumnezeu pentru devotamentul și iubirea Lui și I-au promis devotamentul lor neabătut. Psalmii sunt, prin urmare,

mărturii ale răscumpărării divine și semne ale harului divin și speranței în Dumnezeu. Psalmii constituie o promisiune divină adresată tuturor celor care, prin credință, acceptă darul iertării lui Dumnezeu și al vieții noi oferite de El. În același timp însă, ei nu încearcă să acopere, să ascundă sau să minimalizeze greutățile și suferințele care predomină într-o lume căzută.

Cum ne putem găsi speranța și alinarea în faptul că până și oamenii credincioși, precum autorii Bibliei, s-au luptat cu aceleași lucruri ca noi?

Marți, 2 ianuarie

Un imn pentru fiecare etapă

3. Citește Psalmii 3; 33:1-3 și 109:6-15. Ce situații de viață găsești aici?

Psalmul 3

- ¹ (Un psalm al lui David, făcut cu prilejul fugii lui dinaintea fiului său Absalom.) Doamne, ce mulți sunt vrăjmașii mei! Ce mulțime se scoală împotriva mea!
- ² cât de mulți zic despre mine: „Nu mai este scăpare pentru el la Dumnezeu!” -
- ³ Dar, Tu, Domane, Tu ești scutul meu, Tu ești slava mea, și Tu îmi înalți capul!
- ⁴ Eu strig cu glasul meu către Domnul, și El îmi răspunde din muntele Lui cel Sfânt.
- ⁵ Mă culc, adorm, și mă deștept iarăși, căci Domnul este sprijinul meu.
- ⁶ Nu mă tem de zecile de mii de popoare, care mă împresoară de toate părțile.
- ⁷ Scoală-Te, Doamne! Scapă-mă, Dumnezeule! Căci Tu bați peste obraz pe toți vrăjmașii mei, și zdrobești dinții celor răi.
- ⁸ La Domnul este scăparea: binecuvântarea Ta să fie peste poporul Tău.

Psalmi 33:1-3

- ¹ Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul! Oamenilor fără prihană le șade bine cântarea de laudă.
- ² Lăudați pe Domnul cu arfa, lăudați-L cu alăuta cu zece coarde.
- ³ Cântați-I o cântare nouă! Faceți să răsunе coardele și glasurile voastre!

Psalmi 109:6-15

- ⁶ Pe vrăjmașul meu pune-l sub stăpânirea unui om rău, și un pîrîș să stea la dreapta lui!
- ⁷ Când va fi judecat, să fie găsit vinovat, și rugăciunea lui să treacă drept un păcat!

⁸ Puține să-i fie zilele la număr, și slujba să i-o ia altul!

⁹ Să-i rămână copiii orfani, și nevastă-sa văduvă!

¹⁰ Copiii lui să umble fără nici un căpățîi și să cerșească, să-și caute pâinea departe de locuința lor dăruită!

¹¹ Cel ce l-a împrumutat, să-i pună mâna pe tot ce are, și străinii să-i jefuiască rodul muncii lui!

¹² Nimeni să nu mai țină la el, și nimeni să n-aibă milă de orfanii lui!

¹³ Urmașii lui să fie nimiciți, și să li se stângă numele în neamul următor!

¹⁴ Nelegiuirea părinților săi să rămână ca aducere aminte înaintea Domnului, și să nu se șteargă păcatul mamei lui!

¹⁵ Domnul să-i aibă totdeauna înaintea ochilor, ca să le șteargă pomenirea de pe pământ,

Psalmii redau gama completă de experiențe umane și demonstrează că oamenii credincioși se pot închina lui Dumnezeu în orice etapă a vieții. Iată ce întâlnim: **(1) imnuri care Îl preamăresc pe Dumnezeu** pentru maiestatea și puterea Lui manifestate în lumea creată, pentru domnia, judecata și credincioșia Lui; **(2) psalmi de mulțumire**, care exprimă recunoștința profundă pentru binecuvântările bogate din partea lui Dumnezeu; **(3) plângeri**, tânguiri, care sunt apeluri fierbinți adresate lui Dumnezeu pentru izbăvirea din necazuri; **(4) psalmi de înțelepciune, sapiențiali**, care transmit îndrumări pentru o trăire neprihănită; **(5) psalmi regali**, care fac trimitere la Hristos, Regele suveran și Eliberatorul poporului lui Dumnezeu; **(6) psalmi istorici**, care evocă trecutul lui Israel și evidențiază credincioșia lui Dumnezeu și necredincioșia lui Israel, cu scopul de a învăța generațiile următoare să nu repete greșelile strămoșilor lor, ci să se încreadă în Dumnezeu și să rămână fidele legământului Său.

Lirica psalmilor demonstrează o deosebită putere de a capta atenția cititorilor. Deși unele procedee poetice se pierd prin traducere, pe altele le putem aprecia și în limba română: **(a) Paralelismul** implică îmbinarea unor cuvinte, expresii sau idei redată simetric. Paralelismul ajută la înțelegerea sensului unor părți echivalente. De exemplu: „Binecuvântează, sufletul meu, pe Domnul și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt” (Psalmii 103:1). În acest paralelism, „sufletul meu” este „tot ce este în mine”, adică întreaga ființă a autorului. **(b) Ilustrația** folosește limbajul metaforic pentru a face apel la simțurile fizice ale cititorului (de exemplu, refugiul la Dumnezeu este redat ca „umbra aripilor” Sale (17:8). **(c) Merismul** exprimă întregul prin două părți opuse: „Zi și noapte strig înaintea Ta” denotă un strigăt fără încetare (88:1, subl.ad.). **(d) Jocurile de cuvinte și aliterațiile** folosesc sunetele cuvintelor pentru a transmite o idee și a evidenția un mesaj spiritual. În Psalmii 96:4,5 cuvintele ebraice

'*elohim* („dumnezei”) și '*elilim* („idoli”) creează un joc de cuvinte pentru a transmite mesajul că zeii neamurilor doar par să fie '*elohim*, „dumnezei”, dar nu sunt decât '*elilim*, „idoli”.

În unii psalmi apare cuvântul „oprire” sau *selah*, care marchează un scurt interludiu, fie un apel la oprire și meditare la mesajul unei secțiuni a psalmului, fie o schimbare a acompaniamentului muzical (61:4).

Miercuri, 3 ianuarie

Rugăciuni inspirate

4. Citește 2 Samuel 23:1,2 și Romani 8:26,27. Ce înveți de aici despre rugăciune?

2 Samuel 23:1,2

¹ Iată cele din urmă cuvinte ale lui David. Cuvântul lui David, fiul lui Isai, cuvântul omului care a fost înălțat sus de tot, cuvântul unsului Dumnezeuului lui Iacov, cuvântul cântărețului plăcut al lui Israel.

² Duhul Domnului vorbește prin mine, și cuvântul Lui este pe limba mea.

Romani 8:26,27

²⁶ Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.

²⁷ Și Cel ce cercetează inimile, știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.

Psalmii sunt rugăciuni și laude inspirate ale poporului Israel, așadar, în psalmi vocea este cea a lui Dumnezeu îmbinată cu cea a poporului Său. Psalmii presupun existența unor interacțiuni intense cu Dumnezeu.

Psalmistul I se adresează personal lui Dumnezeu ca „Dumnezeul meu”, „Doamne” și „Împăratul meu și Dumnezeuul meu” (Psalmii 5:2; 84:3). Psalmiștii Îl imploră adeseori pe Dumnezeu: „Pleacă-Ți urechea” (5:1), „ascultă-mi rugăciunea” (39:12), „uită-Te” (25:18), „ascultă-mă degrabă” (102:2) și „mântuiește-mă” (6:4). Acestea sunt clar expresii ale unei persoane care se roagă la Dumnezeu.

Frumusețea remarcabilă și farmecul psalmilor stau în faptul că ei sunt Cuvântul lui Dumnezeu sub formă de rugăciuni și laude pioase din partea credincioșilor. Prin urmare, psalmii le oferă copiilor lui Dumnezeu momente de intimitate, precum cele descrise în Romani 8:26,27 – „Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră, căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și

Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului, pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.”

Și Isus a citat din psalmi, de exemplu în Luca 20:42,43, când a citat direct din Psalmii 110:1 – „Căci însuși David zice în cartea Psalmilor: «Domnul a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale »” (Luca 20:42,43).

Deși unii psalmi au la bază sau menționează anumite evenimente istorice naționale sau diverse experiențe ale autorilor, profunzimea lor spirituală vizează o varietate de situații de viață și trece dincolo de granițele culturale, religioase, etnice și de gen. Cu alte cuvinte, atunci când citești psalmii biblici, vei descoperi că transmit speranță, laudă, teamă, mânie, tristețe și supărare, lucruri cu care se confruntă oamenii din întreaga lume, din toate veacurile, indiferent de împrejurările în care se află. Psalmii ni se adresează tuturor, pe limba experiențelor noastre.

Ce îți spune faptul că Isus a folosit psalmii, despre importanța pe care aceștia o au în experiența de credință?

Joi, 4 ianuarie

Lumea psalmilor

5. Citește Psalmii 16:8; 44:8; 46:1; 47:1,7; 57:2; 62:8; 82:8 și 121:7.
Ce loc ocupă Dumnezeu în viața psalmistului?

Psalmi 16:8

Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin.

Psalmi 44:8

Noi, în fiecare zi, ne lăudăm cu Dumnezeu, și pururea slăvim Numele Tău.

Psalmi 46:1

(Către mai marele cântăreților. Un psalm al fiilor lui Core. De cântat pe alamot. O cântare.) Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi.

Psalmi 47:1,7

¹ (Către mai marele cântăreților. Un psalm făcut de fiii lui Core.) Bateți din palme, toate popoarele! Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie!

⁷ Căci Dumnezeu este împărat peste tot pământul: cântați o cântare înțeleaptă!

Psalmi 57:2

Eu strig către Dumnezeu, către Cel Prea Înalt, către Dumnezeu, care lucrează pentru mine.

Psalmi 62:8

Popoare, în orice vreme, încredeți-vă în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui! Dumnezeu este adăpostul nostru.

Psalmi 82:8

Scoală-Te, Dumnezeule, și judecă pământul! Căci toate neamurile sunt ale Tale.

Psalmi 121:7

Domnul te va păzi de orice rău, îți va păzi sufletul.

Categoric, lumea psalmilor Îl are în centru pe Dumnezeu. Psalmistul caută să Îi subordoneze lui Dumnezeu, în rugăciune și laudă, toate experiențele de viață. Dumnezeu este Creatorul suveran, Împăratul și Judecătorul întregului pământ. El le asigură copiilor Săi tot ce au nevoie. De aceea trebuie să avem întotdeauna încredere în El. Până și dușmanii poporului lui Dumnezeu întreabă: „Unde este Dumnezeul tău?” atunci când poporul lui Dumnezeu pare să nu reușească (Psalmii 42:10). La fel cum Domnul este un Dumnezeu întotdeauna prezent și nu Își dezamăgește niciodată poporul, și poporul lui Dumnezeu Îl păstrează permanent pe Domnul în minte. În cele din urmă, psalmii prevestesc timpul când toate popoarele și întreaga creație se vor închina lui Dumnezeu (47:1; 64:9).

Locul central ocupat de Dumnezeu în viața oamenilor determină locul central al închinării. Închinarea în care erau folosiți psalmii era complet diferită de modul cum este înțeleasă de mulți astăzi, pentru că închinarea în cultura biblică era centrul firesc și incontestabil al întregii vieți a comunității. Prin urmare, tot ceea ce se întâmpla, fie bine, fie rău, în viața poporului era inevitabil exprimat în închinare. Dumnezeu îl aude pe psalmist, oriunde ar fi acesta, și îi răspunde la momentul perfect ales de El (3:4; 18:6; 20:6).

Psalmistul este conștient că locuința lui Dumnezeu este în cer, dar, totodată, Dumnezeu locuiește în Sion, în sanctuar, în mijlocul poporului Său. Dumnezeu este în același timp aproape și departe, peste tot și în templul Său (11:4), ascuns (10:1) și descoperit (41:12). În psalmi se îmbină aceste caracteristici ale lui Dumnezeu care aparent se exclud. Psalmiștii au înțeles că apropierea și depărtarea erau inseparabile în adevărata ființă a lui Dumnezeu (24:7-10). Ei au înțeles dinamica acestei tensiuni spirituale. Conștientizarea bunătații și prezenței lui Dumnezeu în mijlocul oricărei experiențe este elementul care le întărește speranța în timp ce așteaptă ca Dumnezeu să intervină când și cum va alege El să o facă.

Cum ne ajută psalmii să înțelegem că nu îl putem limita pe Dumnezeu la anumite aspecte ale existenței noastre? Care ar fi părțile din viața ta în care cauți să-L ții pe Domnul la distanță?

Un gând de încheiere

Studiu suplimentar:

Ellen G. White, *Profeți și regi, capitolul „Templul și consacrarea lui”*; *Solii pentru tineret, capitolul „Avantajele muzicii”*.

Cartea Psalmii este alcătuită din 150 de psalmi, grupați în cinci cărți: Cartea întâia (Psalmii 1 – 41), Cartea a doua (Psalmii 42 – 72), Cartea a treia (Psalmii 73 – 89), Cartea a patra (Psalmii 90 – 106) și Cartea a cincea (Psalmii 107 – 150). Împărțirea Psaltirii în cinci cărți este o tradiție iudaică timpurie care corespunde împărțirii Pentateuhului în cinci cărți. Cartea Psalmii prezintă dovezi cu privire la anumite colecții de psalmi deja existente: colecțiile coreite (Psalmii 42– 49; 84; 85; 87; 88), colecția asafită (Psalmii 73 – 83), Cântările treptelor (Psalmii 120 – 134) și psalmii de laudă (Psalmii 111 – 118; 146 – 150). În Psalmii 72:20 se amintește de o colecție mai mică, a psalmilor lui David. Deși majoritatea psalmilor sunt asociați cu perioada lui David și a monarhiei timpurii (sec. X î.H.), colecția de psalmi a continuat să crească de-a lungul secolelor următoare. Este posibil ca scribii evrei, sub conducerea lui Ezra, să fi combinat într-o singură carte colecții mai mici de psalmi. Această comasare nu neagă inspirația divină a psalmilor. Scribii, la fel ca psalmiștii, erau slujitori consacrați lui Dumnezeu, iar lucrarea lor era condusă de Dumnezeu (Ezra 7:6,10). Natura divino-umană a psalmilor este comparabilă cu unirea divinului cu umanul în Domnul Isus la întrupare.

Studiu zilnic

Biblia: *Isaia 31 – 37*;

Ce cuvânt le spune Domnul femeilor fără grijă și nepăsătoare?

Ce anume nu se va stinge nici zi, nici noapte, fiind pusă în veac în veac?

Cine era trestia care străpunge mâna oricui se sprijină pe ea?

Ce a făcut Ezechia cu scrisoarea primită de la împăratul Asiriei?

Ellen G. White, *Divina vindecare, capitolul „Cei sărmani, lipsiți de ajutor”*.

Ce trebuie să facem cu aceia ai căror peri albi și pași șovăitori se apropie de mormânt?